

Domnului Traian Băsescu
Președintele României

Stimate domnule Președinte,

Permiteți-mi ca, în numele Guvernului României, să vă supun atenției impactul generat de Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din învățământ, adoptată de Parlament în data de 30 septembrie 2008.

Menționez că Guvernul României a semnalat în repetate rânduri riscurile majore generate de promovarea unor acte normative prin care s-au legiferat majorări ale salariilor, sporuri sau alte drepturi de natură salarială necorelate cu evoluția indicatorilor macroeconomici.

Ignorarea riscurilor ce decurg din acordarea acestor drepturi devine din ce în ce mai îngrijorătoare în contextul actualei crize economice mondiale, când instituțiile abilitate ale statului trebuie să-și concerteze unitar toate forțele pentru preîntâmpinarea efectelor acestei crize asupra economiei românești.

După cum vă este cunoscut, potrivit amendamentelor adoptate de Parlament la Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, începând cu data de 1 octombrie 2008 cadrele didactice vor beneficia de creșteri salariale, în medie, de 50%. Cheltuielile de personal suplimentare generate de aceste creșteri salariale, pentru care inițiatorii nu au prevăzut sursa de finanțare, așa după cum prevede art. 138 din Constituție, sunt de:

- 700 milioane lei, reprezentând 0,14% din PIB, pentru anul 2008;
- 4.300 milioane lei, reprezentând 0,8% din PIB, pentru anul 2009;

Discriminarea față de restul salariaților bugetari, care beneficiază în luna octombrie 2008 de creșteri salariale de maxim 5,5%, îi va determina pe aceștia să exercite presiuni și acțiuni revendicative sub diferite forme pentru majorarea salariilor cu cel puțin 50%.

În acest sens precizăm că alte categorii de personal bugetar au anunțat deja că vor demara acțiuni de protest care au ca scop obținerea unor creșteri salariale similare (ex. funcționarii publici, cadrele medicale, etc.). Aceste acțiuni ar putea fi declanșate pe fondul faptului că salariile majorității personalului din sectorul bugetar (personal medico-sanitar, funcționari publici, personal contractual) au un nivel comparabil cu salariile cadrelor didactice din învățământul preuniversitar. Nivelul de salarizare al cadrelor didactice din învățământul universitar, chiar fără această majorare, era superior față de cel al altor categorii, comparabil cu cel a personalului din sistemul judiciar.

Majorarea cheltuielilor aferente personalului din sectorul bugetar, în cazul în care, sub influența presiunilor sindicale crescând se va lua măsura creșterii cu 50% a salariilor tuturor celor cca 1.450.000 salariați din sectorul bugetar (reprezentând cca 30% din efectivul salariaților din economie), va duce la cheltuieli suplimentare, pentru anul 2009, de peste 21 miliarde lei (cca. 6 miliarde Euro), reprezentând echivalentul a 4 % PIB.

Acoperirea acestor cheltuieli va necesita luarea uneia din următoarele măsuri:

- majorarea deficitului bugetar care, în aceste condiții, va ajunge să reprezinte peste 6% din PIB, ceea ce va conduce la intrarea României în procedura de deficit excesiv deschisă de Comisia Europeană pe baza prevederilor Pactului de Stabilitate și Creștere;
- păstrarea deficitului bugetar prin diminuarea severă a cheltuielilor cu investițiile în derulare și renunțarea la orice investiție nouă;
- creșterea bruscă a veniturilor prin majorarea substanțială a unor taxe și impozite.

Dat fiind faptul că, în clipa de față, media câștigurilor salariale brute din sectorul public este deja cu cca. 30% mai mare decât în sectorul privat, aceasta majorare, dacă va fi generalizată pentru întreg personalul bugetar, va face ca, practic, media câștigurilor din sectorul public să fie dublă față de cea din sectorul privat. Aceasta va duce la ample mișcări sindicale, existând deja numeroase semnale în această privință.

O antrenare a creșterilor salariale din sectorul privat, chiar păstrând proporția de 1:1,3 față de sectorul

public, ar duce la un câștig salarial mediu brut lunar pe economia națională de 2568 lei, față de scenariul de bază de 1865 lei. Aceasta înseamnă, față de scenariul de bază de creștere a salariilor, o masă salarială netă suplimentară de cca. 10 miliarde de euro, fără a socoti și impactul suplimentar al creșterii salariului minim pe economie.

Punerea sectorului privat din România în fața unei astfel de situații ar obliga la reducerea severă a programelor investiționale și, pentru evitarea falimentelor, la disponibilizarea unui număr important de salariați (probabil aproximativ 300.000). Impactul asupra creșterii economice și asupra veniturilor bugetare ar fi imediat, ceea ce ar face și mai dificilă onorarea de către Guvern a obligațiilor de natură bugetară.

Într-un moment în care România înregistrează creșteri economice și o dinamică investițională ce o situează pe primul loc în Europa, în care inflația reintră pe trendul descrescător, în care exporturile au devansat, ca dinamică, importurile, și deficitul de cont curent înregistrează scăderi semnificative, consecințele unor astfel de măsuri precum cele de mai sus, vor crea presiuni inflaționiste de neevitat și deteriorări ale poziției externe a țării. Riscul de a ne reîntoarce în perioada de stagnare, caracteristică deceniului trecut, trebuie, în aceste condiții, luat în mod serios în calcul, cu consecințe dramatice asupra nivelului de trai al românilor, pe termen lung.

În speranța că veți avea în vedere toate aceste elemente în decizia dumneavoastră privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ,

Cu stimă,

Călin Popescu-Tăriceanu
Prim-Ministru